

МЪНИЧКИ ПРИКАЗКИ

отъ графъ Алексей Толстой

ЮНАЧИНА

Веднажъ телето срещна таралежа и му рече:

— Ще те изямъ!

Таралежътъ не знаеше, че телето не може да го изяде. Той се уплаши много, сви се на кълбо и отвърна:

— Щомъ като си наумилъ да ме изядешъ, опитай!

Глупавото теле навири опашка, рипна, наежи глава да го убоде, разкрачи преднитъ си крака и лизна съ езикъ таралежа по бодлитъ.

— Ой, ой, ой! — изрева телето и побѣгна при своята майчица кравата.

Почна да ѝ се оплаква:

— Таралежътъ ме охапа за езика.

Старата крава повдигна глава, погледна замислено рожбата си, наведе се и захрупа сочната трева.

А таралежътъ се прибра въ своята тъмна дупка, изкопана подъ черничовъ корень, и занарежда на таралежката:

— Да видишъ, какъвъ страшенъ звѣръ победихъ, май че бѣше лъвъ!

И трѣгна тогава мълва за таралежовата храбрость. И мина мълвата чакъ задъ синьото езеро, оттаткъ тъмната гора:

— Нашия таралежъ — голѣмъ юначина! — говорѣха звѣроветъ.

МЪРМОРАНЪ

Отъ голѣма старость жбитъ на нашия котакъ Мърморанъ изпадна, но меракътъ му да лови мишки бѣше много голѣмъ.

Лежи си Мърморанъ по цѣли дни край огнището и си мисли: „Какъ да си поправа жбитъ, много ми трѣбватъ.“

